

Podzimní

až samotou a únavou se šije tiše skloní
jako kmen stromu nemocného
pták smrti krouží nad hlavou
to nevěstí nic zlého

jen křídla jeho temná tak
šrafují na obloze
moudrost vyrytou do oblak
tak zřetelně
a dlouze

až cesta bude zakončena
a všechno bude řečeno
nahota kmene odhalena
a rubáš dostane jméno

vděčnost se vznese do nebes
a láska, co se vrací domů
pozítří, zítra, možná dnes
promluví hlasem stromů

pak budou šumět ve větru
vyhánět lišky z doupěte
a než se vrátí domů
polechtá vítr ve svetru
bříško malého dítěte
a zasmějí se tomu

Lidka Hénková
<https://slovakteraleci.com>